

Reguleringscommissionerne. Jeg troer, at det ærede Medlem ikke har opfattet Forholdet ganske rigtigt; i ethvert Tilfælde synes han at overse, at Controlen og Overtilsynet med Districterne, ifølge Lovgivningen, paaligger Overførsterne. Det ærede Medlem har ganske vist Ret i, at det umiddelbare Ansvar for Bestyrelsen ligger hos Districtsbestyreren, og det er netop en af de Ting, der gjør Skovenes Administration herst vanskelig, at man er nødsaget til at decentralisere den saa stærkt, som den er bleven, og at man mangler Midler til at tilvejebringe en saa gennemgribende Control og Spore, om jeg saa maa sige, som ofte kunde være nødvendig. Det er jo klart, at Bestyrelsens Godhed ikke alene afhænger af vedkommende Districtsbestyreres Redelighed og Dygtighed, men tillige af den Drift, der er i dem, den Omhu og Interesse, hvormed de behandle Sagerne, og navnlig af den Opmærksomhed, hvormed de behandle de aarlige Udgifter. Districtsbestyrerne, hvem jeg skal lade vederfares af den Roes, de fortjene, ere ikke fritagne for almindelige menneskelige Forhold, ogsaa de ere af og til efterladne og trænge til en Spore. Denne Spore maa gives gennem Controlen, og den eneste Control, der efter min Mening er mulig, er gennem de Mænd, der ere satte over dem, nemlig Overførsterne. Naar jeg har betonet, at jeg ønsker at hæve deres Stilling, da er det, fordi det er forekommet mig, at man ved den hidtilværende administrative Ordning, ved saa at sige at centralisere Alt gennem et Contoir i Ministeriet, vistnok ufordarende er kommen til at slyde dem mere til Side, end deres Stilling og Embedspligt fordrer. At der skulde kunne udøves nogen virkelig Control gennem Reguleringscommissionerne, forekommer mig at være en Misforstaaelse af det ærede Medlem. Jeg benægter ikke, at deres Arbejde har været et godt Controlmiddel til med større eller mindre Mellemrum at komme til Kundskab om, hvorvidt at Planerne ere overstredne eller ikke, hvorvidt Bestyrerne punktlig have holdt sig disse efterrettelig eller ikke, men disse Commissioner have forøvrigt Intet med Controlen at gjøre, og en Control kan ligesaa lidt her som nogetsteds i Verden undværes. Dog det, som det ærede

Medlem havde meest imod, var noget ganske Andet, nemlig at jeg havde erklæret mig mod Salg af Statsskovene (Frederiksen: Nei!), Saaledes forstod jeg det ærede Medlem; det er mig svært at høre, at jeg i den Henseende har taget feil, men det forekommer mig da ogsaa, at en Deel af de Bemærkninger, han gjorde, ikke vare rigtige. Jeg har ikke nogen- sinde erklæret mig som en varm Tilhænger af Statsskovene. Den eneste Udtalelse, der i saa Henseende foreligger fra mig, foreligger i dette eller det andet Thing fra ifjor. Den gik ud paa, at jeg ikke var nogen principiel Modstander af Statsskovenes Salg. Jeg vedskjender mig fremdeles denne Anskuelse, men jeg er ikke istand til at dele de Betragtninger og Beregninger, som det ærede Medlem fremsatte. Jeg ønsker, at det var muligt at bringe disse Værdier ud af Statsskovene, som efter hans Mening ligge i dem, men dette er efter min Erfaring en complet Umulighed. Det forekom mig ogsaa, at adskillige af de Forudsætninger, hvorfra det ærede Medlem gik ud, ikke vare fuldkommen holdbare. Han yttrede saaledes, at de danske Statsskove stode paa noget af Danmarks bedste Jord — jeg troer han næviede Hvedejord — og i Forhold dertil vurderede han dem til en bethdelig Sum. Jeg veed imidlertid ikke rettere, end at de danske Statsskove med Undtagelse af nogle holstæenske Skove og maastee en enkelt i det sydlige Sjælland, forøvrigt med Hensyn til Jordbundens Beskaffenhed ere meget godt beliggende, idet de fylde temmelig usfrugtbar Strækninger, og i alt Fald er jeg fuldkommen vis paa, saavel hvad Nordsjælland som Sylland, navnlig Silkeborgegnen, angaaer, at Skovene paa disse Steder ikke findes paa Hvedejord. Det ærede Medlem maa ogsaa erindre, at Rydningen ikke kan skee for Ingenting, allerminst i skovrige Egne, og allerminst naar man skal foretage en saadan Udfrikt, som det ærede Medlem syntes at forudsætte som nødvendig for at faae disse Værdier ud af den nuværende Skovbestand. Jeg skal endnu tilføie, at efter min Erfaring er et Stykke raa Skovjord, selv om Træerne ere staaede bort, og det er ryddet, endnu fuldkommen blottet for Besætning, blottet for Bygninger og saaledes